

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

בבא בתרא- השותפין		Talmud Navigator												
מירמא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג
אמרו עליו על בנימין הצדיק שהיה ממונה על קופה של צדקה, פעם אחת באתה אשה לפניו בשני בצורת, אמרה לו: רבי, פרנסני אמר לה: העבודה, שאין בקופה של צדקה כלום אמרה לו: רבי, אם אין אתה מפרנסני, הרי אשה ושבעה בניה מתיים עמד ופרנסה משלו.	תנא:												○	■
לימים חלה ונטה למות, אמרו מלאכי השרת לפני הקב"ה: רבש"ע, אתה אמרת: כל המקיים נפש אחת מישראל - כאילו קיים עולם מלא, ובנימין הצדיק שהחיה אשה ושבעה בניה ימות בשנים מועטות הללו? מיד קרעו לו גזר דינו.													○	■
הוסיפו לו עשרים ושנים שנה על שנותיו.	תנא:												■	
מעשה במונבו המלך שבזכו אוצרותיו ואוצרות אבותיו בשני בצורת, וחברו עליו אחיו ובית אביו ואמרו לו: אבותיך גזזו והוסיפו על של אבותם, ואתה מבזבזם	ת"ר:												○	■
אמר להם: אבותי גזזו למטה, ואני גזזתי למעלה, שנאמר: (תהלים פ"ה) אמת מארץ תצמח וצדק משמים נשקף													○	■
אבותי גזזו במקום שהיד שולטת בו, ואני גזזתי במקום שאין היד שולטת בו, שנאמר: (תהלים פ"ט) צדק ומשפט מכון כסאך													○	■
אבותי גזזו דבר שאין עושה פירות, ואני גזזתי דבר שעושה פירות, שנאמר: (ישעיהו ג) אמרו צדיק כי טוב כי פרי מעלליהם יאכלו													○	■
אבותי גזזו [אוצרות] ממון ואני גזזתי אוצרות נפשות, שנאמר: (משלי י"א) פרי צדיק עץ חיים ולוקח נפשות חכם													○	■
אבותי גזזו לאחרים, ואני גזזתי לעצמי, שנאמר: (דברים כ"ד) ולך תהיה צדקה													○	■
אבותי גזזו לעולם הזה, ואני גזזתי לעולם הבא, שנאמר: (ישעיהו נ"ח) והלך לפניך צדק כבוד ה' יאספך													○	■
ואם קנה בה בית דירה - הרי הוא כאנשי העיר.													■	<
מתניתין דלא כרשב"ג													■	
אם קנה בה קרקע כל שהוא - הרי הוא כאנשי העיר.	דתנאי, רבן שמעון בן גמליאל:												■	
אם קנה שם קרקע הראויה לבית דירה - הרי הוא כאנשי העיר	והא תנאי, רבן שמעון בן גמליאל:												■	⚡
תרי תנאי ואליבא דרבן שמעון בן גמליאל.													!	
אין חולקין את החצר - עד שיהא ארבע אמות לזה וארבע אמות לזה.													■	ג
ולא את השדה - עד שיהא בה תשעה קבין לזה ותשעה קבין לזה	[ת"ק]												◆	■
עד שיהא בה תשעת חציי קבין לזה ותשעת חציי קבין לזה.	ר' יהודה:												◆	■
ולא את הגינה - עד שיהא בה חצי קב לזה וחצי קב לזה	[ת"ק]												◆	■
בית רובע.	ר' עקיבא:												◆	■
ולא את הטרקלין, ולא את המורן, ולא את השוכך, ולא את הטלית, ולא את המרחץ, ולא את בית הבד, ולא את בית השלחין - עד שיהא בהן כדי לזה וכדי לזה.													■	
זה הכלל: כל שיחלק ושמו עליו - חולקין, ואם לאו - אין חולקין.													■	◇
אימתי? בזמן שאין שניהם רוצים, אבל בזמן ששניהם רוצים - אפ"ל פחות מכאן יחלוקו.													■	◇
וכתבי הקדש, אע"פ ששניהם רוצים - לא יחלוקו.													■	◇
ארבע אמות שאמרו, חוץ משל פתחים.	ר' אסי א"ר יוחנן:												■	
אין חולקים את החצר - עד שיהא בה שמונה אמות לזה ושמונה אמות לזה	תנאי נמי הכי:												■	
ארבע אמות לזה וארבע אמות לזה	והא אנן תנן:												⚡	
אלא ש"מ כדברי אסי, שמע מינה.													!	
ואיכא דרמי להו מירמא													■	
אין חולקין את החצר - עד שיהא בה ארבע אמות לזה וארבע אמות לזה	תנן:												■	⚡

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא- ‡ question-שאלה- ^ answer-תירוץ- ! proof-ראיה- ■
מקרא-key:	

בבא בתרא-השותפין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
וכן חמש חצרות הפתוחות למבוי - כולן משמשות עם החיצונה, והחיצונה משמשת לעצמה וכו', דברי רבי	[רבי]	♦	■	!									:א
חמש חצרות הפתוחות למבוי - כולם משמשות במבוי.	ר' שמעון בן אלעזר	♦	■	!									:א
היה סתום ובקש לפותחו - אין בני מבוי מעכבין עליו.	אמר מר:									■		◊	<:א
לא שנו אלא שלא פרץ את פצימיו, אבל פרץ את פצימיו - בני מבוי מעכבין עליו.	רבא:									■		◊	:א